

νά πάω, όσο μακριά κι' αν βρισκόμυαι, δέν θά σέ ξεχάσω ποτέ. Θά είσαι ή πειδ τρυφερή και πονεμένη μου ανάμνησις..

— Σάς είπα : πρέπει νά μείνετε μαζί μου μέχρως ότου βγή ή άπόφασις τού διαζυγίου, κι' αυτό σου τό ζητώ για τόν κόσμο, για τήν κοινωνία, όχι για μένα. Δέν με συνδέει πλέον τίποτε μαζί σου. Αισθάνομαι βδελυγμία πού σέ βλέπω.

— Μή μου λές πικρά λόγια, 'Ερνέστο. Σεβάσου τόν πόνο μου. 'Αν ήξερες πόσο ύποφέρω !

— Μιλάτε για τόν δικό σας πόνο μοναχά, κυρία. Ζητάτε νά σάς σεβασθώ. Και τόν δικό μου πόνο δέν τόν λαμβάνετε ύπ' όφιν σας ; Τον δικό μου σπαργμό δέν τόν σκεφτόσαστε καθόλου ; Τή δική μου ντροπή δέν τήν βρίζατε άρετή ; Φτάνουν όμως τά λόγια. Είπαμε ότι είχαμε νά πούμε. Φθάνει.. 'Αφήστε με μόνον..

— Θά φύγω, 'Ερνέστο. Φεύγω μέ τήν καρδιά σπασμένη, κομματοσμένη για πάντα, για πάντα..

— 'Ο δικηγόρος μου θά φροντίη για τά του διαζυγίου. Χωρίζουμε γι' αντίθετοι χαρακτήρων..

— 'Η φωνή του είχε γίνει βαρυσί, συρτή, υπόκωφη, φαινόταν έτοιμη νά ξεσπάσθι σέ κλάμματα. Τό στήθος του άνεβοκατέβαινε. Κρατούσε τίς γροιλές του σφιγμένες και δάγκωνε τά χείλη του δυνατά, τό είχε σχεδόν μωσολισί..

Αισθάνθηκα τόση δόνη, τόσο πόνο, τόση μετάνοια, πού τόν είδα σ' αυτή τή θλιβερή, τήν τραγική κατάστασι, πού παρ' όλιγο νά πάω στήν άγκαλιά του και σωρασιώ στά πόδια του, για νά του ζητήσω νά με συγχωρήση. Τό άντελήφθη φαίνεται και άπλωσε άπότομο τό χέρι του, δείχνοντάς μου τήν πορτα :

— Φύγετε !

Κ' ένώ προχωρούσα στήν πόρτα πρόσθεσε :

— 'Όσο για τόν άθλο έκείνο.. θά τόν βρω.. θά μου τό πληρώσω !..

'Εννοούσε τόν Ζάκ.

Δέν του είπα έν τούτοις λέξι. Έσοκωπα τό κεφάλι μου και έψυγα.

Κλείνοντας τήν πόρτα τόν άκουσα νά σφύζει βαρυσί στο τραπέζι..

— Ένας λυγρός, πού μου σπάραιε τήν καρδιά, ένας λυγρός πνιγμένος πούβζγαγε ανάμεσα άπ' τά σφ γμένα του δοντιού, έφτασε ως τ' άφ.ά μου..

Τά μάτια μου βοδούκισαν. 'Ηρθα στό δωμάτιο μου κι' έπασα πάνω στό ντιβανι. Έκλεφε τίγκλαφα δρα πολύ, όσο πού ή καρδιά μου ξαλάφρασε λίγο. Σηκώθηκα ύστερα κι' άρχισα νά γραφώ τίς γραμμές σ' ής..

— 'Αν κεινο μέρι λέσει τό ήμερολόγιο αυτό σέ ξένα χεριά θά διαβάσουν τήν ιστορία μου και ότι με λυπηθούν, ελπίζω..

Δέν είμαι παρα μία δυστυχισμένη γυναίκα, μία γυναίκα πού ή άδυναμία της και ή τρυφερή καρδιά της, τήν παμέσαν στό πειο μεγάλο σφάλμα, στό όποιο μπορεί νά πέση μία παντρεμένη..

Στήν άπιστία !

— 'Όσες έννοιωσαν τη φωτιά της άγάπης μέσα στά στήθη τους θά με συγχωρήσουν..

Και τώρα ; Πρέπει νά φύγω, νά φύγω τό γρηγορώταρο.

— 'Ο Ζάκ με περιμένει μ' άγωνία.

Δέν μπορώ νά μένω πειά σ' αυτό τό σπίτι, πλάι στον άνδρα πού πρόδοσα..

— 'Θ' άφήσω έννι γράμμα στόν 'Ερνέστο, και θ' άφήσω τό σπίτι του για πάντα..

— 'Ο Ζάκ μου ύπεσχέθη πώς θ' ή φύγομε άμέσως άπ' τό Παρίσι. Αυτό είνε τό καλύτερο..

Κάθησα κι' έγραφα στόν 'Ερνέστο τίς λίγες αυτές γραμμές :

'Ερνέστο,

Σού τό είπα, θά ήταν για μένα μαρτύριο νά μένω πειά σπιτι σου, χωρίς νά τολμώ νά σέ βλέπω, χωρίς νά τολμώ νά σου μιλώ, ντροπιασμένη, καιετραμένη για όλη μου τή ζωή. Φεύγω. Μή ζητήσης νά με βρής. Θά φύγω άμέσως άπ' τό Παρίσι κι' ίσως νά μιν ξαναγνώσω πειά. Τό διαζύγιο είνε πειά ύπόθεσις δική σου. Συγχωρήσέ με. 'Όπου κι' αν βρισκόμαι, ότι κι' αν μου συμβή στή νέα μου ζωή, θά σέ θυμώμαι πάντα, ποτέ δέν θά σέ ξεχάσω..

Λιάνα

Ντύθηκα γρηγορα, φόρεσα τό σπέλλο μου, πήρα μαζί μου ότι είνε δικό μου και φεύγω..

Στήν καιμαριέρα έδειξα τό γράμμα κι' άφησα στό γραφείο για τόν 'Ερνέστο :

— Αυτό είνε για τόν κύριο, τής είπα. Θά τού τό δώσης μετά δύο ώρες..

(Ακολουθεί)

Αυτοκίνητοπλημύος

'Από μία στατιστική πού έγένητο τελευταίως, πληροφορούμεθα πώς, σήμερα, κυκλοφορούν σ' όλο τό κόσμο 27 εκατομμύρια, 650.267 τρέχουσαι λειμητόμοι (αυτοκίνητα). Τό μεγαλύτερο άριθμό αυτοκινήτων τόν έχει και δέν ό τήρχε καιμιά άμφιβολία περί αυτού ή 'Αμερική, όπου όλα τά σπίατα σχεδόν έχουν και τό όπό τους ! 'Υστερα έρχεται ή Γαλλία, μέ 891.000 αυτοκίνητα. Για νά λ' έβετε δέ μίαν ιδέα τής καταπληκτικής έξαπ' όσεως τού είδους αυτού στή Γαλλία κατά τά τελευταία χρόνια, σάς λέμε μονάχα, πώς σιά 1902 είχε μονάχα 10.000 αυτοκίνητα, ένψ, σιά 1912, ό άριθμός των αύτήση σέ 100.000, για ν' άνέλθη έπί τών ήμερών μας στόν περίσσιο άριθμό πού άναφέραμε παραπάνω.

Στό Παρίσι μάλιστα, σκέπτονται σοβαρώς νά προφύγιν εις προορισμόν τού άριθμού τών αυτοκινήτων, έπειδή ή κυκλοφορία των διαβατιών στους κεντρικούς δρομους κατέστη προβληματική μέ τήν σημερινή αυτοκίνητοπλημύρα. ***

Τό άγιον και ουρανοκατέβητον...ζύλο !

— 'Ισως νά ξερετε ότι τό μαστιγιο είνε πού έν χούσιαι κατά τό μεσαίωνα, όχι μονάχα πρως σωφρονισκό τών άκαταστον παιδιών, μά και για παραδειγματική τιμωρία τών μεγάλων. 'Ο μεσαιωνικός κληρος, ό όποιος είχε πρωτότυπη άντίληψη περί τής έπιβολής τών θρησκευτικών δοξασιών, κίτφευγε συχνά στό πεισιπώτατο αυτό έπιχείρημα για νά τιμωρήση τους άμαρτωλους ή τους άσεβεις και νά τους πείση περί τής θείας άποπελοματικότητας τού άνάσθρου λόγου. Πολλές φορές, λοιπόν, οι Χριστιανοί πού πήγαιναν στό κακά νά τους εξομολογήση, άκούσαν το λειτουργό τού 'Υψίστου νά τους λέη-άν είχαν καν ή καμιά μεγάλη άμαρτία νά περάσουν στό διπλανό δωμάτιο και νά γδυθούν.. για νά τίς γανεί !..

Μιά μέρα, κάποια νεαρά και όμορφη γυναίκα, γυναικίστρια απύ τού έξομολογήτου, τού άνέφερε μέ δειλή και οργική φωνή, τους πειρασμούς στους όποιους τήν άκανε νά ύποκύψη ό πωρωτός τής σαρκικής έπιθυμίας.

— 'Όταν τελίωσες τήν εξομολογήση της και σκούπισες και τό τελευταίο δάκρυ άπ' τά μάτια της, άκουσε τόν Ιερέα νά τής λέη τήν στερεώτατο και τρομερή φράση :

— Πέρασε, τέκνον μου, στό διπλανό δωμάτιο-κι' έρχομαι κι' έγώ σέ λίγο.

— 'Ο σύζυγος, τής, ό όποιος τήν συνάδουε, και ό όποιος τήν άγαπούσε τοφερό έπενέβη τότε και είπε στόν Ιερέα :

— Σάς παρακαλώ, Πάτερ μου, νά συγκατανεύσετε νά ύποστά έγω τήν τιμωρία πού προσέφετε για τή γυναίκα μου. Είνε πολυ λεπτή, πολυ άδύνατη ή καυμένη και ή τρυφερά της έπιθερμής δέν θ' άνσέξη στό ζύλο.

— 'Ο Ιερέας δέν έφερε καιμιά άντίρρηση. (Έξάλλου αυτόσ τού είδους αι άντικαισιτισεις, ήταν πράγματα συνήθιστα κατά τόν μεσαιώνα).

— 'Ο τρυφερός λοιπόν σύζυγος πέρασε στό διπλανό δωμάτιο, γύνωσσε τό πάνω μέρος τού κορμού του και περιέμενε σπαιζώτατα.. νά πληρώση τίς άμαρτίες τού τρυφερού τού ήμίσεος. 'Ο Ιερέας άπέληφθη τών καθηόντων του μέ άποστολικόν ζήλον. Τό μασιγιο χάραξιν αναόμαυρα αδέλκια πάνω στή γυνική σάρκα τού άτυχούς συζύγου. Τή στιγμή όμως πού τό μαρτύριο του έλληθάσε νά λήξη, ή κερουρικισμένη σύζυγος του γρονίει και λέει άπαθέστατα τού Ιερέου :

— Δώστε του και κάμποσες άλλες, πάτερ μου, έπειδή ξερετε, έχω κάνει και κάτοιο άλλο άμαρτημα, πού σάς τό κρατήσα κρυφά !..

ΜΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΠΕΡΝΑΡ ΣΩΟΥ

— 'Ενα άγγλικό εβδομαδιαίο περιοδικό, τό «Spectator» ύπέβαλε τελευταίως στους διασημότερους συγγραφείς τό έξης έρώτημα :

— «Πού είνε τά τρία έργα, τά όποια σάς έπηρεάσαν περισσότερο στό φιλολογικό σας στάδιο ;»

— 'Οι περισσότεροι συγγραφείς άπάντησαν ότι τά έργα πού τους επηρέασαν περισσότερο είνε ή «Ιερα Βίβλος» τά «Ποήματα τού Μπέρουνιγκ» και τά έργα τού Κισολαίλ.

— 'Ο διάσημος όμως άγγλος σατυρικός Μπέρναρ Σώου έστειλε στό περιοδικό τήν ακόλουθη άπάντησι :

— «Και ποιος σάς είπε ότι στό φιλολογικό μου στάδιο επηρέαστηκα μονάχα άπό τρία έργα κι' όχι άπό περισσότερα ;»

Για τόν κύριο..

